

til, nemlig at der er Interesse for at faa Grindsted—Tistrup-Banen, og at der er Mulighed for at skaffe Pengene dertil, forekommer det mig urigtigt, at man vil bryde det Løfte, som ved Loven af 1908 af Rigsdagen er blevet givet denne Egn. Hvis de, som ønsker Grindsted—Varde-Banen, er sikre paa, at Grindsted—Tistrup-Linien ikke kan faa tegnet de nødvendige Penge, kan de udmærket godt gaa ind paa at sige: Hvis Grindsted—Tistrup-Linien kan naa at faa tegnet Penge inden 1. April 1918, altsaa om 5 Aar, skal Grindsted—Tistrup have Banen, som det er hjemlet ved Loven af 1908. Hvis derimod Grindsted—Tistrup ikke er i Stand til at gøre dette, skal Grindsted—Varde-Banen kunne anlægges, selvfølgelig ogsaa under den Forudsætning, at Grindsted—Vardeegnen kan tegne de fornødne Penge. Jeg synes, at det var en Ordning, hvorved vi imødekom Befolkningen oven i Tistrupegnen uden i nogen som helst Maade at skade Befolkningen paa Vardeegnen. Der er dog ikke Tale om, at denne Bane kan blive anlagt før; vi vil nok naa frem til 1918, før denne Banes Tur til at blive anlagt er kommet. Men skulde det ske, at Grindsted—Tistrup i Overensstemmelse med, hvad der blev vedtaget ved Jernbaneloven af 1908, var i Stand til at skaffe de fornødne Penge, forekommer det mig ogsaa, at Grindsted—Tistrup bør have Banen; kan de ikke det, er det en anden Sag, lad saa Grindsted—Varde faa den, saa mener jeg, at der er gjort, hvad der kan gøres, for at imødekomme Grindsted—Tistrup, uden at man har lagt nogen Hindring i Vejen for Grindsted—Varde.

Johan Knudsen: Som Forholdene foreligger, og da Tistrup ikke kan rejse den nødvendige Kapital, forekommer det mig naturligt at stille de to Løsninger paa lige Fod. Der er blevet talt om at give Tistrup en Frist til at skaffe den fornødne Kapital til Veje. For saa vidt der er Tale om at give en Frist paa 5 Aar, mener jeg ikke, at det bør føres igennem. Skulde der være Tale om en Respit, maa jeg formene, at Respit'en kun kunde tænkes at blive ganske kort. For øvrigt mener jeg, at dette Spørgsmaal bedst kan løses i et Udvalg.

L. Rasmussen: Jeg havde ikke ventet, at der vilde have rejst sig nogen videre Debat om det Lovforslag, som her foreligger, og jeg havde heller ikke tænkt at tage Del i den. Forholdet er det, at For-

slaget om at anlægge en Bane fra Grindsted til Varde betegner Folketingets oprindelige Stilling; denne Bane fandtes paa det store Jernbanelovforslag af 1908 i Folketingets Affattelse, men Lovforslaget blev paa dette Punkt ændret i Landstinget, som tillige ændrede andre Smaating. For ikke at udsætte hele denne store Sag for at strandegik Folketinget ind paa de Ændringer, Landstinget havde foretaget. I Fjor sendte Folketinget igen et Forslag om en Linie Grindsted-Varde op til Landstinget. Det er ikke alene Folketinget, men ogsaa to Jernbanekommissioner, som efter hinanden har vedtaget Grindsted—Varde-Linien. Der tales saa meget om Ret og Uret i dette Spørgsmaal; jeg tror endogsaa, at man i Landstinget kom saa højt op, at man talte om Lovbrud. Jeg tror imidlertid, at det vilde være mere fornuftigt at blive ved Jorden, thi Sagen er den, at enhver Lov, som ikke er ført ud i Livet, kan Rigsdagen forandre, ogsaa enhver Jernbanelov. Den Omstændighed, at Landstinget ændrede Linien fra Grindsted—Varde til Grindsted—Tistrup, har derimod ført til, at Grindsted—Varde-Banen overhovedet ikke har kunnet bygges i de 5 Aar, fordi Grindsted—Tistrup ikke har kunnet skaffe Pengene, medens Linien Grindsted—Varde har haft Pengene paa Bordet hele Tiden og har det den Dag i Dag. Resultatet er altsaa kun blevet, at man har forhindret, at den Bane, man har Pengene til, har kunnet bygges. Ved det i nærværende Lovforslag stillede Alternativ er der jo givet Tistrup endnu en Frist, videre tror jeg ikke, vi kan komme, men jeg tror ikke, vi skal gaa til at sætte et bestemt Aaremaal, thi det vil igen føre til, at der ingen Bane kan bygges i den Tid, og det er Egnen derovre slet ikke tjent med.

Jeg havde ikke tænkt mig, at Lovforslaget skulde i Udvalg, da det jo er en gammel Bekendt, men ønsker man Udvalgsbehandling, kan det jo godt være, at Tinget gaar ind derpaa, og det er jo i og for sig ikke nogen Ulykke. I Virkeligheden er der gjort Uret imod Linien Grindsted—Varde, som har haft Pengene parat hele Tiden, men ikke har kunnet bygge Banen, fordi Landstinget ændrede Banen til en Grindsted—Tistrup-Bane, og den Uret synes jeg ikke, vi skulde vedblive at opretholde. Hvad nytter det at vedtage en Grindsted—Tistrup-Linie, naar de ikke kan skaffe Pengene, og det kan de vel ikke; de har haft Tid nok til det, og de har vel ikke nu faaet nye Kilder, som de kan øse Pengene af. Men kan de skaffe Pengene til Veje, er der jo her anvist en Udvej. Jeg vil i hvert Fald anbefale, at vi vedtager